

РЕШЕНИЕ

№ 9615

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI ТРИЧЛЕНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6095** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Сдружение „Българска асоциация за външна реклама“, с която се оспорва чл.16в, чл.26б, чл.27, ал.1,т.1и 2, чл.28а, чл.80, т.2.8, 2.9 и 2.12 от Приложение №1 към чл.4 и Приложение №8 към чл.80, ал.2 от Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на СО, в тяхната редакция след изменението с Решение №778 по Протокол №63 от 06.10.2022г., в сила от 06.04.2023г., с посочените в решението изключения.

Съдът е съобщил оспорването по реда на чл. 181, ал. 1 и ал. 2, вр. чл. 188 АПК чрез обявление в ДВ, бр.90 от 27.10.2023г., чрез поставяне на копие от него на определено място в АССГ /поставено на 18.10.23г. и свалено на 01.02.2024г./ и чрез публикуване на интернет страницата на ВАС. Няма присъединили се лица към оспорването, нито встъпили като страни при условията на чл. 189, ал. 2 АПК.

Касае се до оспорване на разпоредба на подзаконов нормативен акт с вторични правни норми, които създават общи задължителни правила за регулиране на повтарящи се обществени отношения в границите на съответната община. Актът е издаден от орган на местно самоуправление и подлежи на безсрочно оспорване,

съобразно чл. 187, ал. 1 АПК.

Обжалваните текстове на Наредбата гласят следното:

-чл. 16в. (актуалната оспорвана редакция, приета с Решение № 509 по Протокол № 58 от 26.07.2018 г.): „Рекламните елементи подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Глава шеста с изключение на тези по чл. 73, ал. 1“.

-чл. 26б. (приет с Решение № 476 по Протокол № 59 от 7.07.2022 г.): „ (1) В случаите, в които функционирането на преместваемия обект или рекламен елемент изисква изграждане на връзки с мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура за доставка на електрическа или топлинна енергия, вода или газ и/или отвеждане на отпадни води, за временните връзки се издава разрешение за строеж по чл. 147 от Закона за устройство на територията съгласно дадените указания за начин на присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура и на основание на приложени чертежи, схеми, изчисления, становища и указания за изпълнението им, които се съгласуват от компетентния орган и експлоатационните дружества. Влязлото в сила разрешение за строеж се вписва в разрешението за поставяне на преместваемия обект или рекламен елемент.

(2) Когато преместваемият обект или рекламният елемент се разполагат в поземлен имот, в който има обект, който е присъединен към съответните мрежи на техническата инфраструктура, вместо указания за начин на присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура се представят заверени копия на сключеният договор за присъединяване за обекта, одобрените (съгласувани) проекти и документа за въвеждане в експлоатация на съответните мрежи и съоръжения в обекта и поземления имот, както и документ, доказващ наличието на свободна мощност/капацитет. В този случай разрешение за строеж не се издава, а одобрените проекти за необходимите допълнителни площадкови мрежи в рамките на имота, ако за свързването на инсталациите на новия обект се налага изграждането на такива, се вписват в разрешението за поставяне.“

-чл.27, ал.1,т.1 и т.2: „ Не се издава разрешение за поставяне на обект или елемент на лице, което има:

1. неприключено административно-наказателно производство за нарушение на разпоредбите на тази наредба;

2. приключено производство по т. 1, но наложената глоба или санкция не е заплатена;“

-чл.28а(Нов - Решение № 476 по Протокол № 59 от 7.07.2022 г.) „Доставката на електрическа или топлинна енергия, вода или газ към преместваемия обект или рекламния елемент се извършва след представяне на удостоверение за въвеждане в експлоатация“.

-чл. 80.:“ (1) (Изм. - Решение № 476 по Протокол № 59 от 7.07.2022 г.)Собствениците на преместваеми обекти и на рекламни елементи са длъжни в седемдневен срок от поставянето им да поискат издаване на удостоверение за въвеждането им в експлоатация от органа, издал разрешението за поставянето им. Удостоверението за

въвеждане в експлоатация се издава в седемдневен срок от постъпване на заявлението след проверка на окомплектоваността на документите и извършване на проверка на място.

(2) Необходимите документи за издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация са описани в Приложение № 8.

(3) (Нова - Решение № 476 по Протокол № 59 от 7.07.2022 г.) Удостоверенията за въвеждане в експлоатация се публикуват в Единния публичен регистър по чл. 5а от Закона за устройство на територията.

-Приложение №8 към чл.80, ал.2:“НЕОБХОДИМИ ДОКУМЕНТИ ЗА ИЗДАВАНЕ НА УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ В ЕКСПЛОАТАЦИЯ НА ПРЕМЕСТВАЕМИ ОБЕКТИ И НА РЕКЛАМНИ И ИНФОРМАЦИОННИ ЕЛЕМЕНТИ“ (Доп. - Решение № 509 по Протокол № 58 от 26.07.2018 г., изм. и доп. - Решение № 476 по Протокол № 59 от 7.07.2022 г., в сила от 14.07.2022 г.)

1. За преместваеми обекти

1.1. Искане по образец до органа, издал разрешението за поставяне;

1.2. При поставяне на готов промишлен продукт - сертификат за безопасността на конструкцията и становище от инженер-конструктор за правилно изпълнение на фундаментите и монтажа;

1.3. При поставяне на преместваем обект по индивидуален проект - декларация от техническо лице - изпълнител на обекта - за съответствието с одобрения проект и становище от инженер-конструктор за правилно изпълнение на фундаментите и монтажа;

1.4. Документ за собственост, договор със собственика на имота, съгласие от съсобствениците или декларация, че няма промяна в тези обстоятелства от датата на издаване на разрешението за поставяне;

1.5. Снимков материал;

1.6. Договори за присъединяване с доставчиците на вода и електрическа енергия, топлоенергия, газ, канализация, ако обектът е свързан със съответните мрежи;

1.7. (нова - Решение № 509 по Протокол № 58 от 26.07.2018 г., отм. Решение № ... по Протокол ... от .....г.)

1.8. Протокол от лицензирана лаборатория за измервания на електрическите инсталации, съоръжения и временни връзки, протоколи за изпълнение на външните връзки, ако са предвидени с проекта.

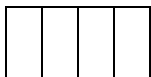
1.9. Контролно геодезическо заснемане на преместваемия обект.

2. За рекламни и информационни елементи

2.1. Искане по образец до органа, издал разрешението за поставяне;

2.2. При поставяне на рекламен или информационен елемент по типов проект, който е готов промишлен продукт - сертификат за безопасността на конструкцията и становище от инженер-конструктор за правилно изпълнение на фундаментите и монтажа;

2.3. при поставяне на рекламен или информационен елемент по индивидуален проект или който не е готов промишлен продукт - декларация от техническо лице - изпълнител на обекта - за съответствието с одобрения проект - и становище от инженер-конструктор за правилно изпълнение на фундаментите и монтажа;

2.4. Документ за собственост, договор със собственика на имота, съгласие от съсобствениците или декларация, че няма промяна в тези обстоятелства от датата на издаване на разрешението за поставяне;

2.5. Снимков материал;

2.6. Договори за присъединяване с доставчиците на вода и електрическа енергия, ако обектът е захранен с временни връзки.

2.7. (нова - Решение № 509 по Протокол № 58 от 26.07.2018 г. отм. - Решение № ... по Протокол ... от ..... г.)

2.8. Протокол от лицензирана лаборатория за измервания на електрическите инсталации, съоръжения и временни връзки, протоколи за изпълнение на външните връзки, ако са предвидени с проекта.

2.9. Контролно геодезическо заснемане на рекламния или информационен елемент.

3. За увеселителни преместваеми обекти

3.1. Инструкции за техническо обслужване и експлоатация за инженер - механиците;

3.1.1. периодична проверка на податливите към разглобяване, корозия, скъсване или др. елементи;

3.1.2. периодична техническа поддръжка - смазване, почистване и подмяна на бързо износващите се компоненти.

3.2. Инструкции за техническо обслужване и експлоатация за обслужващ персонал.

3.2.1. Инструкции, касаещи пътниците/посетителите:

3.2.1.1. максимален брой пътници в съоръжението и максимален брой за сегмент (гондола, кабина);

3.2.1.2. ограничения за възрастта, здравословно състояние, ръста или поведението на посетителите;

3.2.1.3. ограничения за пренасян багаж (опасни предмети, дрехи с опасност от повличане);

3.2.1.4. условия за качване, слизане и чакане на реда при съоръжението;

3.2.1.5. обезопасяване на пътниците чрез системи за удържане и заключване;

3.2.1.6. ограничения за разположението на публиката.

Забележка:

Тези инструкции се поставят на видно място, достъпно за посетителите.

3.2.2. Инструкции, касаещи работата на съоръжението:

3.2.2.1. максимална работна скорост, вкл. ако е предвидено в отделните части на цикъла на возене или в отделните оси;

3.2.2.2. продължителност на работния цикъл;

3.2.2.3. ограничения в работата на съоръжението при силен вятър, сняг, сеизмична дейност;

3.2.2.4. видими признаци за дефекти, аварии и неизправности.

3.2.3. Инструкции към оператора:

3.2.3.1. инструкции за включване, ръководене и спиране на машините;

3.2.3.2. инструкции за насочване на посетителите, и проверка на тяхното обезопасяване при движение;

3.2.3.3. непрекъснато наблюдение поведението на посетителите и работата на

съоръжението;

--	--	--	--

3.2.3.4. препоръки при възникнали проблеми - неизправности на съоръжението, опасно поведение на пътниците или трети лица, пожар, злополуки и т. н.

3.2.4. Оценка на риска, изготвена в съответствие с Наредба № 5 на Министерство на труда и социалната политика от 11.05.1999 г. за реда, начина и периодичността на извършване на оценка на риска, която се отнася за посетители и външни лица.

3.2.5. Дневник за техническо обслужване (води се от квалифициран специалист - инженер-механик):

3.2.5.1. идентификационна информация за съоръжението - данни на производителя, вносителя, сериен или фабричен номер или производствени маркировки на съоръжението;

3.2.5.2. доклад за монтажа на съоръжението, подписан от лицето-възложител и лицето - изпълнител;

3.2.5.3. информация за техническата поддръжка на съоръжението - начални и периодични изпитвания, периодична поддръжка и извънредни ремонти, документирани на опасни събития или неизправности.

3.2.5.4. дневник за техническа безопасност на труда, с данни за проведени начални, периодични и ежедневни инструктажи, съгласно изискванията на Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

--	--	--	--

3.2.5.5. книга за рекламации и забележки от гражданите (потребителите) или горещ телефон за сигнали и констатирани от тях технически пропуски или опасност от инциденти, с оглед незабавното им отстраняване.

3.2.5.6. протокол от изпитване, удостоверяващ качествата на увеселителното съоръжение съгласно изискванията на българските и/или европейски стандарти.

Забележка:

Наличието на описаните документи по т.2 се удостоверява с доклад от консултант по смисъла на Закона за устройство на територията. В зависимост от спецификата на увеселителния обект, обемът на необходимите документи може да бъде занижаван по преценка на консултанта, което се отразява в доклада.

-точки 2.8, 2.9 и 2.12 от Приложение №1 към чл.4 : Приложение 1 към чл.4 „ТЕХНИЧЕСКИ ПРАВИЛА ЗА ПОСТАВЯНЕ НА ПРЕМЕСТВАЕМИ ОБЕКТИ И РЕКЛАМНИ ЕЛЕМЕНТИ „ (Изм. - Решение № 495 по Протокол № 86 от 23.07.2015 г., Решение № 509 по Протокол № 58 от 26.07.2018 г., Решение № 476 по Протокол №

59 от 7.07.2022 г., в сила от 14.07.2022 г.)

т.2.8: „При разполагане на рекламни елементи в имоти, попадащи едновременно в пространствената рамка на две улици от първостепенната улична мрежа (ъглови имоти) или в прилежащите им тротоари елемент се счита за разположен по

правилото на „другата улица“ в случай, че е на разстояние повече от 30 метра от имотната граница към основната улица. „

т.2.9: “ При определяне на разстоянието до регулационните линии или имотни граници на елементите по т.2.1.1 и 2.1.2 и 2.1.3., разположени в поземлени имоти, се прилагат нормативите за разполагане на застрояване със съответната височина в поземления имот (по отношение на класа улица, разстояния до регулационни и имотни граници, до съществуващо или предвидено по подробен устройствен план застрояване в съседни имоти).“

т.2.12: “В обхвата на кръстовищата рекламните елементи се разполагат така, че да се гарантира осигуряването на пътна безопасност и видимост съгласно нормите на Наредба № РД-02-20-2 за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии. Схемата за разполагане се съгласува задължително с органите по пътна безопасност. При изработване на цялостни схеми за разполагане на рекламни елементи на публични пространства се допуска в зоните на кръстовищата минималните разстояния между елементите по т.2.1.3., мерени през кръстовището, да се намаляват с до 25% с цел по-добро естетическо оформление и след разглеждане на конкретната ситуация от специализирания състав на ОЕСУТ.

Изразените аргументи по оспорването са следните: чл. 26Б от Наредбата: оспорва се въведеният режим на строеж за временните връзки в частта на рекламния елемент. Твърди се липса на материална компетентност (излизане извън нормотворческите правомощия на общинския съвет- чл.12 ЗНА, чл.4, ал.2 и 3 от Закона за ограничаване на административното регулиране и адм. контрол върху стопанската дейност), противоречие с материалния закон (изграждането на временни връзки не е строеж по смисъла на пар.5,т.38 от ЗУТ) и липсата на мотиви (позоваване на вносителите на съдебни решения, които са некоректно ползвани); чл.27, ал.1 т.1 и т.2 от Наредбата : според жалбоподателя се касае за въвеждане от общинският съвет на принудителни административни мерки, които представляват непропорционална употреба към вече наложени адм. наказания и за което въвеждане общинският съвет няма правомощия; чл.16В, чл.28А, чл.80 и приложение №8 към чл.80, ал.2 от Наредбата: материална некомпетентност на органа, както и при чл.26Б, ал.1; противоречие с материалноправните норми, предвид чл.178, ал.2 ЗУТ, както и липсата на мотиви; т.2.8, 2.9 и 2.12 от приложение №1 към чл.4: т.2.8- текстът е неясен, заради въвеждане понятието за правилото на „другата улица“, с което се създава регулаторен хаос и предпоставки за произволно прилагане, поради което разпоредбата се явява материално незаконосъобразна с оглед противоречието и с чл.9, ал.1 от ЗНА; липсват и мотиви, от които да са видни причините, които налагат изменението, а оттук и да бъде извършена преценка за законосъобразност; т.2.9- разпоредбата е дискриминационна, основана на форма за собственост с необосновано предимство на субекта на общинска собственост, надхвърляне на компетентността на органа, както и липсват конкретни мотиви в проекта,

които да адресират въведеното ограничение; т.2.12: акцентира се върху въведеното изключение в изречение трето и използвания израз „по-добро естетическо състояние“, който е неконкретна дефиниция, създаваща условия на безконтролни действия на администрацията. Твърди се липса на мотиви на цялото Приложение №1.

В хода на делото по същество, процесуалният представител на жалбоподателя поддържа изложените доводи.

Ответникът оспорва подадената жалба. В депозираните писмени бележки излага конкретни съображения за неоснователност на оспорването на разпоредбите на чл.16в, чл.26б, чл.27, ал.1 и ал.2 и чл.28А.

Участващият прокурор дава заключение за неоснователност на жалбата.

Запознавайки се с доводите на страните и събраните доказателства, съдът, на първо място, счита подадената жалба за допустима.

Жалбоподателят Сдружение „Българска асоциация за външна реклама“ е юридическо лице с нестопанска цел и сдружение с частна полза, видно от основните обстоятелства по регистрацията му, публикувани в Търговския регистър. Неговата цел и предмет е развитие на външната реклама в страната, защита на общите браншови интереси, установяване на лоялни делови отношения на българския рекламен пазар, подпомагане на държавните органи в създаването на нормативни актове, указания и решения, отнасящи се до развитието на външната реклама. Тъй като оспорените текстове касаят правила за разполагане на рекламни съоръжения и преместваеми обекти, то същите пряко рефлектират върху браншовите интереси, в чиято полза работи сдружението. Това означава, че сдружението има пряк интерес да атакува конкретните оспорени разпоредби от Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на СО, в тяхната актуална редакция след изменение на Наредбата с Решение № 778 по Протокол № 63/06.10.2022г. на Столичен общински съвет.

Административен съд София - град, след като обсъди останалите релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Оспорените разпоредби са с актуална редакция след изменение

на НПОРИМДЕРДСО с Решение № 476 по Протокол № 59 от 07.07.2022г. на Столичен общински съвет (заб. жалбоподателят е посочил актуална редакция след изм. на Наредбата с Решение №778 по Протокол № 63 от 06.10.2022г., когато видно от нормативния акт, е изменен единствено чл.94в)

Проектът за изменение и допълнение на Наредбата е бил внесен от главния архитект на Столична община с доклад, съдържанието на който е съобразено с изискванията на чл.28 ал.2 от ЗНА, като са били посочени причините, които налагат приемането ѝ, поставените цели, очакваните резултати, направена е и констатация за съответствие с националното законодателство и правото на Европейския съюз.

Нормативният акт е бил разгледан съобразно изискването на чл.78, ал.3 от АПК, чрез публикуването му на интернет страницата на Столичен общински съвет и на Столична община, като на заинтересованите лица е предоставена възможност за предложения и становища в съответствие с нормата на чл.26 ал.2 от ЗНА, вр. чл.80 от АПК. Проектът е разгледан и одобрен от постоянните комисии на общинския съвет, обсъден е и е бил приет при необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.27 ал.2 и ал.3 от ЗМСМА (ПК по местно самоуправление и нормативна уредба -водеща комисия, ПК по финанси и бюджет, ПК по икономика, собственост и дигитална трансформация, ПК по устройство на територията, архитектура, достъпна среда и жилищна политика).

С Решение № 476 по протокол № 59 от 07.07.2022г. на Столичен общински съвет, е приета НИД на НПОРИМДЕРДСО. От приложения протокол за гласуване се установява, че актът е приет при спазване на разпоредбите на чл. 27, ал. 2 и ал. 3 ЗМСМА за кворум и мнозинство (41 гласували, 38 „за“, 0 „против“ и 3 „въздържал се“).

Компетентността на общинските съвети е общо уредена в чл. 8 от Закона за нормативните актове (ЗНА), съгласно който общинският съвет е компетентен орган да създава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по - висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение.

Съгласно чл. 2, ал.1 от Закона за нормативните актове (ЗНА), нормативни актове могат да издават само органите, предвидени от Конституцията или от закон. Компетентността на издателя на акта произтича от законова делегация, като основание за приемане на нейните изменения са посочени разпоредбите на чл.75, ал.1, чл.76, ал.3 от АПК, чл.8, ал.1 от Закона за нормативните актове, чл. 21,ал.1 , т.13 и т.23, предл. първо вр. с ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА)и чл. 56, ал. 2 и чл. 56а, ал. 2 от Закона

за устройство на територията (ЗУТ).

С нормите на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ и чл. 56а, ал. 2 от ЗУТ се създава правомощие на общинските съвети да регламентират с наредби реда за поставяне на преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности, като същата Наредба следва да урежда и реда за издаване на разрешение за поставяне на рекламни, информационни и монументално - декоративни елементи върху недвижими имоти. Наредбата е издадена по прилагане на отделни разпоредби на ЗУТ, нормативен акт от по - висока степен във връзка с регулиране на обществени отношения от посочения характер на територията на Столична община. Редът за издаване на разрешения и за поставяне на обекти включва, както процедура и условия, така и изисквания за това. Правомощието за определяне на изисквания към дейността на физическите и юридическите лица на територията на общината, включително и рекламната дейност произтича от общата разпоредба на чл. 21, ал. 1 т. 13 от ЗМСМА. Всички останали общи въпроси от местно значение, които не са от изключителната компетентност на други органи са в правомощието на Общинския съвет по силата на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗМСМА. Съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Видно от разпоредбата на чл. 8 от ЗНА всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение.

Оспореният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма и съдържа необходимите реквизити. Съдържанието на приетата наредба отговаря на изискванията на ЗНА и Указ №883/24.04.1974г. за прилагането му.

Относно материалната законосъобразност:

ОТНОСНО ЧЛ.26Б: оспорва се изискването, в случаите, когато функционирането на преместваемия обект или рекламен елемент изисква изграждане на връзки с мрежите и съоръженията на техническата структура за доставка на електрическа или топлинна енергия, вода или газ и/или отвеждане на отпадни води, за временните връзки да се издава **разрешение за строеж (ал.1)**. Съответно, ал.2 предвижда случаите, в които не се изисква издаване на разрешение за строеж. Оспорването е само до относимостта на правилото към „рекламни елементи“.

Съдът счита, че разпоредбата не е съобразена с нормативния акт от по-висока степен- Закона за териториалното устройство. Временните връзки не представляват строеж по смисъла на легалната дефиниция по пар.5, т.38 от ДР на ЗУТ. Те не са сгради, нито елементи от техническата инфраструктура по чл.181 и чл.182, ал.2 и пар.5, т.31 от ДР на ЗУТ. Свързването на рекламните елементи с връзките е процедура, следваща тази по издаване на разрешението за поставяне на обекта/рекламния елемент и е пряко свързана с предвиденото в разрешението захранване с електричество, газ, вода и т.н. За изграждането на тези връзки са предвидени различни процедури, включващи сключване на договори с дружество и прокарване на кабели съобразно предвиденото в разрешението за поставяне на преместваемия обект/рекламен елемент. За поставянето на временните връзки Законът за устройство на територията не предвижда издаване на разрешение за строеж. Общинският съвет, в границите на своята компетентност, издава подзаконови актове, с които се уреждат и нови, допълнителни права и задължения, но те ще бъдат валидни само ако са в общата рамка на закона и съответстват на целите му. Въведеното с разпоредбата на чл.26Б, ал.1 изискване за издаване на разрешение за строеж за временните връзки, дори и с преpraщането към чл.147 от ЗУТ, е в противоречие с този закон, тъй като чл.147 не посочва временните връзки като обекти, за които трябва да се издадат разрешения за строеж.

По изложените съображения чл.26Б следва да бъде отменен в частта на фразата „или рекламен елемент“.

ОТНОСНО ЧЛ.27, АЛ.1,Т.1 И Т.2:

Жалбоподателят счита, че с посочената разпоредба е въведена непредвидена в закон принудителна административна мярка- отказ от административно обслужване на правен субект, за въвеждането на която общинските съвети не са оправомощени. Намира, че в случая е налице злоупотреба и непропорционална употреба на мерки на административна принуда в допълнение към вече наложено адм. наказание, което е в противоречие както с националното законодателство, така и с практиката на Съда на ЕС (посочва Решение на СЕС по дело С-97/21; Решение на СЕС от 05.04.2017г. относно прилагането на чл.2 и 273 от Директива 2006/112/ЕО- дело С-564/2015 и Решение на СЕС от 20.03.2018г. относно прилагането на Директива 2006/112/ЕО - дело С-524/15).

Поставените с разпоредбата на чл.27, ал.1,т.1 и т.2 изисквания към лицата, кандидатстващи за разрешение за поставяне на преместваеми обекти и рекламни елементи, са в правомощията на общинските съвети съгласно чл.56, ал.2 и чл.57, ал.1 от ЗУТ- да установяват критерии и изисквания към рекламната и търговска дейност, според спецификите на общината и региона. Визираните правила изхождат от данни за противоправно поведение на субектите, което е пречка за осъществяване на същия вид дейност, като целят ограничаване на неизправните субекти и защита за останалите /изправните/, а не ограничаване на стопанската инициатива и правото на стопанска дейност на подалия искане за разрешение. Не се касае за неправомерен отказ от адм. обслужване, а за предвиден способ административният орган да съобрази наличието на противоправно поведение от субекти, на които вече е предоставена възможност за осъществяване на дейност по НПОРИМДЕРДТСО в насока преустановяване на това поведение респ. прехване на последиците от него.

Нито воденото административно производство във връзка с нарушение на Наредбата (т.1), нито незаплащането на глоба, наложена по същия поздаконов нормативен акт (т.2) представляват вид наказание, за да се счита, че тези хипотези са относими към някакъв вид двойно санкциониране. Субектът не е възпрепятстват пълноценно да осъществи защитата си в едно водено административнонаказателно производство, а неплащането в срок на глоба по влязло в сила наказателно постановление във връзка с нарушение на Наредбата не е скрепено с наказание, тъй като не се касае за законоустановено задължение, проидзтичащо пряко и непосредствено от нормативен акт, неизпълнението на което е обявено изрично за наказуемо (в този смисъл Решение №6 на Конституционния съд по к.д. №7/23г.).

С оглед гореизложеното съдът намира, че не е налице законова и наднационална пречка достъпът до определени ползи (каквито са нормативно установените възможности за поставяне на преместваем обект или рекламен елемент на територията на СО) да бъдат ограничени с допълнителни изисквания, в това число и изпълнение на вече изискуемо вземане, така както предвижда разпоредбата на чл.27, ал.1,т.1 и т.2 от Наредбата.

ОТНОСНО ЧЛ.16в, ЧЛ.28а, ЧЛ.80 И ПРИЛОЖЕНИЕ №8 КЪМ ЧЛ.80, АЛ.2:

Жалбоподателят счита, че горепосочените разпоредби в систематична връзка въвеждат нов режим за използване на поставените преместваеми обекти и рекламни елементи- *режим на въвеждане в експлоатация*, оспорвайки материалната компетентност на издалия нормите орган т.е. липсата на правомощия на общинския съвет да регулира материята на въвеждане в експлоатация и на преместваеми обекти, и на рекламни елементи. Оспорва се новосъздадения чл.28а, като се счита, че с изменението на чл.80 и в систематична връзка с чл.16в се създава нов режим. Посочва се, че поради цялостното оспорване на чл.80, в неговия обхват следва да се счита и Приложение №8 към чл.80, ал.2 заради производния му характер.

Правилото за издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация е въведено с **чл.80, ал.1** на Наредбата, приет с Решение № 717 по Протокол № 71 на Столичния общински съвет от 6.11.2014 г. Този първоначален текст на чл.80 от Наредбата е предвиждал издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация само за обекти и елементи по индивидуален проект, а не такива по типов. Със същото Решение на СОС е приет и чл.80, ал.2 от Наредбата, преpraщащ към необходимите документи за издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация, описани в Приложение № 8. Този текст на чл.80 от Наредбата е оспорен по адм. дело 371/2015г. по описа на АССГ и оспорването е отхвърлено с Решение №559/30.01.2017г., като мотивно е възприето, че изискванията са предвидени с цел контрол по опазване нормите на безопасност на обекта или елемента, каквато е целта на закона. С Решение № 13532 от 08.11.2017г. по адм. дело 3864/2017 на ВАС първоинстанционното решение е потвърдено т.е. налице е формирана сила на присъдено нещо, явяваща се отрицателна процесуална предпоставка за повторно произнасяне на съда съгл.чл.187, ал.2 от АПК по отношение на правилото на въвеждане в експлоатация на преместваеми обекти и на рекламни елементи по индивидуален проект.

С Решение № 476 по Протокол № 59 от 7.07.2022 г на СОС чл.80, ал.1 е изменен, като е отпаднал израза „само за обекти и елементи по индивидуален проект“ и е въведен чл.3 със съдържанието, което се оспорва, а именно: „Удостоверенията за въвеждане в експлоатация се публикуват в Единния публичен регистър по чл. 5а от Закона за устройство на територията“.

С оглед чл.187, ал.2 АПК оспорването на чл.80 се свежда до въведеното равнопоставено третиране на обекти/рекламни елементи,

както създадени по индивидуален проект, така и по типов проект, както и публикуването на удостоверенията за въвеждане в Единния публичен регистър по чл. 5а от Закона за устройство на територията. Както е посочено и в мотивите на решението предходното съдебно оспорване (адм. дело 371/15 АССГ), изискването за издаване удостоверение за въвеждане в експлоатация е предвидено с цел контрол по спазване на нормите за безопасност на обекта или елемента, каквато е целта на ЗУТ. То не ограничава конкуренцията и е в съответствие с целите на закона-спазване на безопасност, към която с еднаква степен на сигурност следва да отговарят както обектите по индивидуален проект, така и тези по типов.

Разпоредбата на чл.178, ал.2 ЗУТ не е относима към настоящото оспорване и не тя (във вр. с чл.177 ЗУТ) е оправомощаващата законова норма, в каквато насока са аргументите на жалбоподателя. Тези законови разпоредби касаят друг вид административно производство по въвеждане в експлоатация на строежи и/или съоръжения, процедурата по което е изрично разписана в посочените правни норми и НАРЕДБА № 2 ОТ 31 юли 2003 Г. за въвеждане в експлоатация за строежите в РБългария и минимални гаранционни срокове за изпълнение на СМР, съоръжения и строителни обекти.

Разпоредбата на чл.80, ал.1 от Наредбата е за издаване на удостоверение от общинската администрация, чието предназначение е да удостовери съответствието на поставения обект/рекламен елемент със схемата за поставяне и проектната документация, каквото правомощие е делегирано по силата чл.56, ал.2, изр.трето и чл.57а , ал.1 от ЗУТ. В този смисъл оспорването на чл.80, ал.1 е неоснователно.

Неоснователно е и оспорването на чл.80, ал.3 от Наредбата, тъй като се касае за въвеждане на удостоверенията в публичен регистър, който се води служебно от общинската администация, изцяло в правомощията й. Р. има информационен и оповестителен характер, в това число и за издадените удостоверения за въвеждане в експлоатация, пряко относими към нормите на безопасност, разписани в ЗУТ.

Следва да се отхвърли и оспорването по отношение на **чл.16В и чл.28А от Наредбата**, за които не са изложени конкретни аргументи в жалбата и същите са посочени заради систематичната им връзка с удостоверението за въвеждане в експлоатация, посочено в чл.80, ал.1 от Наредбата. Разпоредба на чл.16В не въвежда нито права, нито задължения за

адресатите на Наредбата, а е норма с пряк препращащ характер по отношение на други норми от същия подзаконов нормативен акт. **Чл.28а** от Наредбата, въвежда правилото, че доставката на електрическа или топлинна енергия, вода или газ към преместваемия обект или рекламния елемент се извършва след представяне на удостоверение за въвеждане в експлоатация. Поредността съответства на реда за поставяне на преместваеми обекти/рекламни елементи, при който свързването му с електрозахранването, водоснабдителните мрежи и съоръженията за пренос на газ следва процедурата по издаване на разрешението за поставяне на обекта. Дали електрозахранването, водоснабдяването или снабдяването с газ е направено в съответствие с издаденото разрешение за поставяне, правомощие има именно органът, издал разрешението за поставяне, която проверка се извършва при издаване на удостоверението за въвеждане в експлоатация.

ОТНОСНО Т.2.8 ОТ ПРИЛОЖЕНИЕ 1 КЪМ ЧЛ.4:

Разпоредбата гласи: „При разполагане на рекламни елементи в имоти, попадащи едновременно в пространствената рамка на две улици от първостепенната улична мрежа (ъглови имоти) или в прилежащите им тротоари елемент се счита за разположен по правилото на „другата улица“ в случай, че е на разстояние повече от 30 метра от имотната граница към основната улица.“

По отношение на тази разпоредба в жалбата си сдружение „Българска асоциация за външна реклама“ е посочило, че същата е в противоречие с чл.9, ал.1 от ЗНА, изискващ разпоредбите на нормативните актове да бъдат формулирани на български език, кратко, точно и ясно, както и не са ясни причините, поради което е прието изменение на това техническо правило т.е. липсват мотиви.

У. в разпоредбата термин „правилото на другата улица“ е с неясно значение, тъй като за същия няма легално определение. Неясно е и разграничението, което се прави между „друга улица“ и „основна улица“ Изискванията към съдържанието на нормативния акт позволява употребата на думи и изрази, дефинирани по смисъла на акта, като те следва да бъдат обяснени в съответния текст или в допълнителните му разпоредби, съобразно тълкуването на чл.32, ал.2, т.3 от Указ № 883 от 24.04.1974г. за прилагане на ЗНА. Допълнителните разпоредби на НПОРИМДЕРДТСО не съдържат легална дефиниция за твърдяното правило, както и разпоредбите на ЗУТ не въвеждат такъв нормативен обхват. По изложените съображения съдът намира, че е нарушена

нормата на чл.41 ал.1 от Указа по приложение на ЗНА, в каквато насока са изложените в жалбата доводи.

ОТНОСНО Т.2.9 ОТ ПРИЛОЖЕНИЕ 8 КЪМ ЧЛ.4- това техническо правило посочва, че при определяне на разстоянията до регулационните линии или имотни граници на елементите по т.2.1.1, 2.12 и 2.1.3 /рекламни елементи над 2 кв.м/, разположени в поземлени имоти, се прилаган нормативите за разполагане на застрояване със съответната височина в поземления имот- по отношение на класа улица, разстоянието до регулационните и имотни граници, до съществуващото или предвидено по подробен устройствен план застрояване в съседни имоти.

Нормата е общоважаща и не поставя в неравнопоставено положение правните субекти, основано на формата на собственост, поради което липсва допуснато нарушение на конституционните права на жалбоподателите. Касае се до начина на поставяне на рекламните елементи в поземлените имоти, като легалното дефиниране на понятието „поземлен имот“ , посочено в чл.24, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /пар.6 от ДР на ЗУТ/ не съдържа разграничаване на собствеността и отнасящите се към нея стопански субекти. В този смисъл нормата на т.2.9 не противоречи на принципа на равнопоставеност между лицата, установен в чл.19, ал.2 от Конституцията на Република България и не представлява привилегия за общинските имоти за сметка на частните, какъвто довод изтъква жалбоподателя.

Това изменение на Наредбата има за цел да не допусне безразборното поставяне на рекламни елементи със значим размер в поземлените имоти с цел гарантиране на устойчива и безопасна градска среда.

ОТНОСНО Т.2.12 ОТ ПРИЛОЖЕНИЕ 8 КЪМ ЧЛ.4 – посочената норма изисква съобразяване на поставянето на рекламни елементи в зоните на кръстовища по начин, гарантиращ осигуряване на пътната безопасност и видимост съгл. Наредба № РД-02-20-2 за планиране и проектиране на комуникационно- транспортната сисема и след съгласуване с органите по пътна безопасност.

Въведените с правилото ограничения и съобразяване с нормите на безопасност не се оспорват. Оспорва се предвидената с изр.трето от правилото възможност, при изработване на цялостните схеми за разполагане на рекламни елементи на публични пространства да се

допуска в зоните на кръстовищата минималните разстояния между елементите по т.2.1.3., мерени през кръстовището, да се намаляват с до 25% с цел по-добро естетическо оформление и след разглеждане на конкретната ситуация от специализирания състав на ОЕСУТ. Жалбоподателят намира, че с въведеното изключение за намаление от 25%, основано на естетични съображения, се отварят вратите за адм. произвол и се надхвърлят разумните рамки за целесъобразност при приемане на норми от органите за местно самоуправление.

Съдът не споделя становището на жалбоподателя, че разпоредбата допуска произвол. Запазването и подобряването естетиката на градската среда е задължение на общината. Именно за хармоничното и естетическо архитектурно-градоустройствено оформяне на градската среда се приети стандартите, оформени като Приложения към настоящата наредба. Въведеното изключение не е произволно и безконтролно, тъй като конкретната ситуация подлежи на съгласуване освен с органите на пътна безопасност, така и с Общинския експертен съвет по устройство на територията, чиито правомощия са

В заключение съдът намира, че целта на наредбата, която е определена от СОС е да осигури спазването на устройствените и строителните_правила за безопасност на преместваемите обекти и на рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи осъществяването на рекламната дейност по начин, който да допринася за безопасността, формиране на благоприятна жизнена среда и добър естетически облик на населените места в Столична община на целта и смисъла на ЗУТ.

Предвид изложеното, Административен съд София - град, XXVI – ти тричленен състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалбата на Сдружение „Българска асоциация за външна реклама“ на разпоредбите на чл.16в, чл.27, ал.1, т.1 и т.2, чл.28а, чл.80, Приложение №8 към чл.80, ал.2, т.2.9 и т.2.12 от Приложение №1 към чл.4 от Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на СО.

ОТМЕНЯ разпоредбата на чл.26Б в частта „или рекламен елемент“ и т.2.8 от Приложение №1 към чл.4 от Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на СО.

РЕШЕНИЕТО в отменителната част да се разгласи по реда на чл.194 от АПК при неподаване на касационна жалба или протест или ако те са отхвърлени.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от уведомяването на страните, на които на основание чл. 138 АПК да се изпрати препис от същото.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: